

Protokoll

UNGDOMMENS KIRKEMØTE 2008

Haugetun folkehøgskole 23.– 27. juni 2008

DEN NORSKE KIRKE

Innhold

Innledning.....	3
UKM 01/08 Konstituering, statutter og foretningsorden for UKM	4
UKM 02/08 Orienteringssak	6
UKM 03/08 Val.....	6
UKM 04-08 Kirke for aldersgruppa 18 til 30 år	7
UKM 05/08 Trosopplæring i en ny tid.....	12
UKM 06/08 Samisk ungdomsarbeid og satsing videre	16
UKM Sak 07/08 Gudstenestereforma	19
UKM 08/08 En kirke for alle – uansett funksjonsnivå.....	22
UKM 09/08 Våre kristne sysken i Midtausten.....	26
Delegater ved Ungdommens kirkemøte 2008	28
Sekretærer/stab:	29
Gjester:	29

Innledning

Ungdommens kirkemøte (UKM) 2008 ble arrangert på Haugetun folkehøgskole i Fredrikstad fra 23.- 27. juni 2008. I år var det delegater fra alle bispedømmene, og en god del av ungdomsorganisasjonene. Det var god spredning blant delegatene i både alder, kjønn og erfaring.

Hovedtemaet for årets UKM var ”Å leve og vokse i den kristne tro”. Først og fremst ble dette temaet belyst gjennom bibeltimer ved biskop i Borg, Helga Haugland Byfuglien, gateprest for ungdom i Oslo, Jan Christian Nielsen og stipendiat ved Menighetsfakultetet, Bård Eirik Hallesby Norheim. Mange av sakene på UKM ga også gode innspill til temaet (og motsatt).

UKM hadde også i år gleden av å få en representant for politisk ledelse i Kultur og kirke departementet på besøk. Statssekretær Halvard Ingebrigtsen kom med en engasjert hilsen til møtet ved åpningen mandag 23. juni, og deltok også på St. Hans feiringen og åpningsgudstjenesten ved og i Hvaler kirke.

På åpningsgudstjenesten ble også temaet for UKM belyst, og alle som ønsket det fikk plante en liten blomsterspire, som et symbol på liv og vekst. Nestleder i Utvalg for ungdomsspørsmål, Gunnhild Nordgaard Hermstad prekte og var liturg sammen med ungdomsrådgiver Espen Andreas Hasle og biskop Helga Haugland Byfuglien.

Tirsdag 24. juni hadde UKM besøk av leder Stortingets kirke, utdannings og forskningskomité, Ine Marie Eriksen Søreide. Søreide og Kirkerådets direktør, Jens Petter Johnsen innledet til samtale med UKM om ”Hvorfor er ungdom og UKM viktig for kirka?”.

Tirsdag kveld hadde UKM gleden av å få del i en flott og spennende kveldsavslutning i Rolvsøy kirke. Ungdomsprest i Nordby menighet, Erland Grøtberg hadde med seg en gruppe fra menigheten som delte med UKM noe av det de har jobbet med. Onsdag kveld var UKM på tur til Gamlebyen i Fredrikstad, med omvisning og mat, før kvelden ble avsluttet i Fredrikstad domkirke.

Fire av sakene ble presentert spesielt for møtet gjennom kortere eller lengre innledninger for UKM i plenum. Randi Langkaas innledet til sak 5, Trosopplæring i en ny tid. Rávdná Turi Henriksen ga UKM en god og viktig innføring i bakgrunnen for samisk kultur og kirkeliv. Lillian Dittmann innledet til debatten om gudstjenestereformen, og Torill Edøy holdt et miniseminar i forkant av 1. gangs behandling av sak 8, En kirke for alle – uansett funksjonsnivå. Ungdomsrådgiver i Borg, Anders Gjerp Møller-Stray, gjorde gjennom hele arrangementet en avgjørende innsats som lokal tilrettelegger.

Årets UKM markerte også leder Margit Lovise Holte og Astrid Sandsmarks avskjed med Utvalg for Ungdomsspørsmål. Begge har vært sentrale aktører i å bygge opp Den norske kirkes ungdomsdemokrati over flere år. De ble takket av for viktig innsats på UKMs avsluttende plenumssamling.

Totalt var UKM 2008 et flott møte, med intens og god komitéjobbing aktive plenumssamlinger. Delegatene imponerte også i år med både engasjement, kunnskaper og frimodighet til å tale og debattere. Den foreliggende protokollen peker på mye som er av avgjørende betydning for enkeltmennesker, menigheter og kirke og samfunn i årene som kommer.

UKM 01/08 Konstituering, statutter og foretningsorden for UKM

UKM valgte Jovna Z. Dunfjell, Tåran Midtsund og Målfrid Isene til dirigentskapet for UKM.

UKM godkjente forslag til foretningsorden for UKM 2008.

Innkalling og sakspapirer ble godkjent.

UKM valgte Marit Lovise Holte, Astrid Sandsmark, Jovna Z. Dunfjell og Espen Andreas Hasle til valgkomite for UKM.

UKM valgte Christfried Kaul, An-Magrit Granli og Marit Omland til tellekorps for UKM.

Vedlegg:

Forretningsorden for Ungdommens kirkemøte 2008

Plenumsarbeid

1. Ungdommens kirkemøte arbeider gjennom plenumssamlinger og komiteer.
2. Møtet ledes av tre dirigenter. Disse behøver ikke være blant delegatene. Møteledelsen plikter å lede forhandlingene i tråd med de regler som til enhver tid gjelder for Ungdommens kirkemøte og vanlig møteskikk.
3. Ved møtets begynnelse velges et tellekorps og referenter som retter seg etter møteledelsens anvisninger under møtets gang
4. Delegatene tegner seg til innlegg ved håndsopprekning. Det gis anledning til inntil to korte replikker og en svarreplikk til hvert innlegg for å oppklare misforståelser, svare på spørsmål eller lignende
5. Møteledelsen skal, når det er påkrevet, regulere taletid og anledning til replikk. Når møteledelsen ønsker å sette strek, skal det gis adgang til å tegne seg under neste talers innlegg. Møteledelsen har anledning til å redigere talerlisten for å få fram høydepunkter i debatten.
6. Den som tegner seg til foretningsorden, dagsorden, voteringsorden eller for saksopplysning, skal få ordet umiddelbart etter pågående taler. Forslag om å avbryte en sak, oppheve at strek er satt eller gå direkte til avstemning, tas direkte opp til votering.
7. I saker der det skal fattes vedtak, skal behandling i hovedsak skje både i komiteer og plenumssamlinger. En sak går først til behandling i en komité, som diskuterer seg fram til en felles uttalelse, som legges fram for møtet i plenum. En sak kan behandles flere ganger i plenum eller komité. Dersom en komité kommer med en delt innstilling, skal både flertallets og mindretallets innstilling legges fram for plenumssamlingen. Saker kan også behandles direkte i plenum.

8. Delegationene har frammøteplikt til alle komité- og plenumssamlinger. Fravær skal godkjennes av henholdsvis komitéleder og dirigentskapet etter skriftlig søknad.

9. Ungdommens kirkemøte kan gi gjester og andre inviterte talerett. En representant for Metodistkirkens Ungdomsforbund inviteres til å delta på Ungdommens kirkemøte, herunder komitémøtene, med møte og talerett.

Komitèarbeid

10. Kirkerådets sekretariat setter sammen komiteene ut fra de behov man finner er til stede, og oppnevner en leder til hver komité. Lederen har ansvar for å koordinere komiteens arbeid

11. Hver komité skal ha nødvendig sekretærhjelp.

12. Komiteen velger den arbeidsform og organisering som den finner mest hensiktsmessig, herunder opprettelse av underkomiteer.

13. For at en komité skal være vedtaksdyktig, må 2/3 av medlemmene være til stede.

14. Komiteen presenterer sin innstilling ved begynnelsen av behandlingen av den saken komiteen har hatt til behandling. Dersom komiteen leverer en delt innstilling, skal mindretallet også få presentere sitt syn. Det gis like lang taletid til flertall og mindretall.

Avstemninger og valg

15. Før man går til votering, redegjør møteledelsen for vorderingsorden. Møteledelsen avgjør vorderingsorden i overensstemmelse med god møteskikk, slik at forslag blir tatt opp til votering i logisk rekkefølge

16. Avstemning foretas ved at det vises stemmetegn eller ved skriftlig avstemming. Stemme kan bare avgis ved personlig frammøte. Beslutninger fattes med simpelt flertall. Delegater til Ungdommens kirkemøte har stemmeplikt. UKM kan vedta å fravike dette prinsippet i enkeltsaker.

17. Ungdommens kirkemøte sender 4 representanter med tale og forlagsrett til å delta på Kirkemøtet. 3 representanter velges av Ungdommens kirkemøte og 1 representant utnevnes av Utvalg for ungdomsspørsmål.

Annet

18. Kirkerådets sekretariat får fullmakt til å rette skrivefeil og til å gjøre redaksjonelle endringer i protokollen.

UKM 02/08 Orienteringssak

Leder for utvalg for ungdomsspørsmål, Margit Lovise Holte, orienterte om arbeidet med Ung i kirken i regi av de sentralkirkelige råd siden forrige Ungdommens kirkemøte. Gunnhild Nordgaard Hermstad, Jovna Z. Dunfjell, Petter Normann Dille og Jenny Skumsnes Moe, alle fra Utvalg for ungdomsspørsmål, deltok også under orienteringen.

Vedtak: Ungdommens kirkemøte tok orienteringssaken til etterretning.

UKM 03/08 Val

Val av 3 delegatar til Kyrkjemøtet 2008.

UKM sender fire delegatar til Kyrkjemøtet 2008. Kyrkjemøtet blir halde frå 10.–15. november på Øyer ved Lillehammer. Ein av dei fire delegatane blir utnemnd av Utval for ungdomsspørsmål. Det går fram av forretningsordenen til UKM. Dei tre andre er det UKM som vel.

Desse vart valde på UKM:

Leif Christian Andersen, Norges KFUK–KFUM-speidere
Ingrid Breilid Svendsen, Agder og Telemark bispedømme, 16 år
Målfrid Isene, Møre bispedømme, 18 år

Vara, i prioritert rekkjefølgje:

1. Rannveig Bredesen, Kristent arbeid blant blinde og svaksynte (KABB), 25 år
2. Jonathan Grell, Oslo bispedømme, 26 år
3. Hans-Øyvind Granerud, Nord-Hålogaland bispedømme, 19 år

UKM 04-08 Kirke for aldersgruppa 18 til 30 år

Ung i kirken har i perioden 2005-2008 vært en del av Den norske kirkes strategiplan. Ung i kirken er definert som aldersgruppa 15-30 år. I 2004 vedtok Ungdommens kirkemøte (UKM) å fremme, som ett av fire delmål for satsningen Ung i kirken, å ”styrke arbeidet i forhold til unge voksne i aldersgruppen 18 – 30 år”. Dette var spesielt viktig for å skille Ung i kirken satsningen fra trosopplæringsreformen. UKM sak 06/07 gav innspill til prosjektet, som var blitt satt i gang i et samarbeid mellom Kirkerådet og Det teologiske menighetsfakultet. Hensikten var å arbeide spesielt inn mot denne aldersgruppen. Saken ble enstemmig vedtatt og hadde følgende vedtak:

- 1. Ungdommens kirkemøte er glad for at det nå arbeides for å styrke fokus på 18-30 år.*
- 2. Ungdommens kirkemøte ønsker å gi arbeidsgruppene dokumentet UKM sak 06/07 som innspill til arbeidet.*
- 3. Ungdommens kirkemøte ber Kirkerådet reise 18-30 som sak på KM 08 og at den sees i sammenheng med trosopplæring fra 0-18 år.*
- 4. Ungdommens kirkemøte ber om å få saken tilbake til behandling på UKM 08.*

Våren 2007 ble det på denne bakgrunn nedsatt tre arbeidsgrupper i Oslo, Stavanger og Nord-Hålogaland bispedømme. Ut i fra sin lokale kontekst jobbet de med å finne svar på viktige spørsmål som angår arbeid med denne aldersgruppen. De skulle drøfte og undersøke hva en lykkes med, hvor utfordringene ligger, hva som kjennetegner aldersgruppen, hva aldersgruppen er opptatt av, og hvilke strategiske veivalg som må tas i Den norske kirke i forhold til det videre arbeidet med denne aldersgruppen.

Det er gjort en god kartlegging gjennom de notatene som arbeidsgruppene har produsert, men UKM 08 ser at kartleggingen ikke tar høyde for alle demografiske, sosiale og geografiske forskjeller i landet. UKM 08 mener likevel at notatene er en relevant og god analyse av hvem 18 til 30 åringene er og hvordan de forholder seg til sin kirke. UKM 08 har derfor lagt disse notatene til grunn for behandlingen av saken og viser, sammen med UKM 08s innspill til bispedømmenes arbeid, til de analyser som er gjort i bispedømmene.

Viktige tendenser for aldersgruppen 18- 30 år

Det store aldersspennet

Aldersspennet 18- 30 år er stort og mangfoldig. Man kan derfor ikke dele disse inn kun etter alder. En vel så relevant inndeling er hvor man er i livet. Noen blir værende i sin hjemkommune etter videregående, mens andre drar vekk for å studere. Noen kommer tilbake, andre blir på studiestedet, eller flytter til et sted det finnes tilbud om jobb. I storbyene etablerer man seg senere og får barn senere enn på små steder. De uten barn er det ofte vanskelig å komme i kontakt med som kirke, og de som kommer tilflyttende til nye steder opplever ofte at det er vanskelig å få kontakt med sin nye lokale kirke. Mange flytter mellom ulike steder, og en flytter gjerne også flere ganger mellom ulike bydeler. Denne store og hyppige mobiliteten gjør at mange ikke velger å slå rot i en bestemt lokal menighet. Unge voksne med barn har ofte kontakt med kirken gjennom de tilbud menighetene har for barn og familier. Her er trosopplæringsreformen viktig. Men det er viktig at ikke all kontakt kirken har med denne gruppen er gjennom tiltak for barna. Disse store variasjonene innad i aldersgruppen gjør det vanskelig både å forstå den enkeltes behov, samt å være en aktuell kirke for alle i gruppen.

Hva kjennetegner denne generasjonen

Dagens unge voksne har fått merkelappen generasjon Y av trendforskerne. De vokste opp på 80-tallet, og de er produkter av et rikt velferdssamfunn. Ingen generasjon har hatt så stor mulighet til å velge sitt eget liv. De reiser jorda rundt. De kan ta en utdanning nummer to dersom ikke jobben er spennende nok. De vil ha det sosialt, lekent og kreativt på fritiden, og misliker rutiner. Dette er den første generasjonen som vokser opp med nettet og den digitale hverdagen som en selvfølgelighet. Generasjonen er full av individualister, optimister, realister, "multitaskere" som er fremtidsorienterte og opptatt av og dyktige på teknologi. Den yngste delen av aldersgruppen tilhører Millenniumsgenerasjonen (ca. 18 til 22 år). De har mange likhetstrekk med generasjon Y, men kjennetegnes i tillegg av å ha stort rom for undring og spørsmål, de er mer opptatt av nære familierelasjoner og de gir stor uttrykk for takknemmelighet.

18 til 30 åringer er relasjonssøkende, identitetssøkende og identitetsbyggende. Felleskap og nettverk er viktig for denne gruppen. For å gå i kirken, uansett hva og hvor tilbudet er, ønsker en å ha noen å gå sammen med. Man drar gjerne hvor venner går. Unge er kvalitetsbevisste og selektive i sine valg.

Tilbud til aldersgruppen

I storbyene er det mange tilbud for denne aldersgruppen. De er som oftest i regi av studentprester, organisasjoner og frikirker. Disse gjør en god jobb, og Den norske kirke bør høste av deres erfaringer og se på mulighetene for nye samarbeid. Den norske kirke kan bli bedre både på regionalt og lokalt nivå med å skape rom og rammer for denne aldersgruppen. Mangfold er viktig og bør dyrkes, da det ikke er slik at en form passer alle og vi har ulike interesser og behov. Mangfoldet bør gjenspeile stedegenhet, lokal tilpasning og ulike tradisjoner.

Frivillighet og engasjement

Unge har lett for å bli gitt ansvar når de tar kontakt med en kirkelig instans. Unge savner steder der de bare kan være, steder det de kan få påfyll, hvor man ikke blir møtt med krav om å yte. Hvis kirken skal være relevant og aktuell, må de "tilbud" som gis ikke bare dreie seg om lederansvar. Mange opplever at de brukes i veldig mange sammenhenger og at de er slitne. Samtidig er det viktig å si at mange opplever at de aldri blir spurt og føler derfor at de ikke blir sett. Det er derfor viktig at de lokale menighetene har gode rammer og ordninger for frivillige medarbeidere.

Unge engasjement er annerledes enn før. De er fortsatt engasjerte, men gjerne i enkeltsaker eller i noe de har en form for relasjon til. Unge har ikke problemer med å ha engasjement på ulike steder og gjerne over kortere tidsperioder. Fordi unge flytter på seg, kan det være viktig å legge til rette for at engasjement i kirken kan være tidsavgrenset, samt at det gis klar forventninger om hvilke oppgaver de skal gjøre, og hva de sier ja til.

Å være kirke

Skal kirken oppleves aktuell for unge må kirken være relevant. Hva vil det si å være en relevant kirke? Det handler ikke om å være hipp og kul, men å være troverdig. Det er viktig at kirken snakker sant om livet og at man opplever at kirken tar deg som menneske med dine erfaringer og problemstillinger på alvor. Det er derfor viktig å være en synlig, åpen og samfunnsengasjert kirke både i det kirken gjør og sier.

Hvem er kirken?

Alle som er døpt hører Herren til og er kirken. Bibelen bruker ordet legeme som et bilde på kirken og Jesus er kirkens hode. Alle døbte, uansett funksjonsnivå, er en del av dette legeme. Vi har ulike funksjoner og nådegaver, og deltar ut i fra de forutsetningene vi har som mennesker skapt i Guds bilde.

Den norske kirke er en folkekirke. Det betyr at alle skal kunne finne sin plass i den kirken de er døpt inn i, så lenge de selv ønsker det. Det betyr også at det må finnes rom for alle slags former for deltakelse og engasjement, men det utfordrer oss også til å ta ansvar for hele legemet. Kirken er mer enn gudstjenester og aktiviteter. Kirken er mennesker.

Strategiske veivalg

UKM 08 ser at all strategi handler om prioriteringer og ber Kirkemøtet gjøre en vurdering på bakgrunn av de særskilte utfordringene som gjelder i forhold til denne aldersgruppen. UKM 08 utfordrer Kirkemøtet til å igangsette prosjekter som legger til rette for strategiske veivalg for arbeid med aldersgruppen 18 til 30 i kirken. Begrunnelsen for å velge prosjektform er at UKM 08 mener at det er for lite materiale og utprøvde tiltak i Den norske kirke for denne aldersgruppen.

Det vil være hensiktsmessig å hente inn erfaringer og eksisterende materiale som finnes i flere enn de tre bispedømmene som har levert notater, samt i kristne organisasjoner, slik at alle de ulike stedegenheter og utfordringer blir mer synlige.

UKM mener at prosjektene svarer på noen av utfordringene som er skissert og anser disse som strategiske veivalg videre. UKM 08 ser det som avgjørende for prosjektets suksess at det bevilges penger til dette fra sentralt hold.

Prosjektene

UKM 08 ønsker at prosjektene, der det er naturlig, bidrar til samarbeid med kristne organisasjoner, det eksisterende menighetsarbeid og at de har et økumenisk fokus.

Prosjektene vil ha et forsøks- og læringsaspekt og inneholder konkrete forsøk som ønskes prøvd ut lokalt, nasjonalt og regionalt. Prosjektperioden bør gå over fem år med en treårig forsøksfase og en toårig implementerings/driftsfase med evalueringer underveis.

På bakgrunn av dette foreslår UKM 08 følgende seks prosjekter:

Prosjekt A: Gudstjeneste

UKM 08 har gitt innspill til gudstjenestereformen i Dnk. Denne reformen legger til rette for store variasjoner og gir store muligheter for å inkludere og aktivisere aldersgruppen 18 til 30. UKM 08 ønsker å prøve ut en gudstjeneste tilpasset unge i forhold til tidspunkt, innhold og relevans. UKM 08 ønsker en gudstjeneste som avholdes på ettermiddag eller kveldstid. Vi vil ikke konkurrere med lokalmenighetens hovedgudstjeneste, men ønsker å lage et tilbud til unge som kan virke som et styrkende supplement.

Innhold og relevans må prøves ut i den lokale konteksten, men UKM 08 ønsker et fokus på de temaer som oppleves relevant for unges liv. Dette prosjektet svarer på den utfordringen at mange unge ikke vet hvor en skal gå på gudstjeneste i en ny by, samt at den møter unges behov for å bygge nettverk, skape felleskap og utvikle relasjoner.

Gudstjenesten bør holdes sentralt i de store byene, hvor det er stor tilflytting av både studenter og arbeidstakere. Der det oppleves naturlig, oppfordres det til samarbeid med organisasjoner, studentprester og eventuelt andre kirkesamfunn. UKM 08 ønsker at dette prosjektet skal vise et nasjonalt mangfold. Et av prosjektene bør være i samisk område, slik at man får prøvd ut en gudstjeneste med samisk språk, eventuelt med tolk.

UKM 08 ser det som viktig at prosjektet får anledning til å prøve ut et nytt gudstjenestetilbud over en lenger tid. Regelmessighet er viktig når man skal bygge opp noe nytt, og derfor bør en slik gudstjeneste arrangeres ukentlig. UKM 08 tror at et mer langsiktig prosjekt vil gi bedre resultater. Et slikt supplement til den ordinære gudstjenesten kan bidra til større tilsøkning til lokalmenighetene og til kontakt med de som kommer tilflyttende. UKM 08 ber Kirkemøtet legge til rette for at dette prosjektet kan igangsettes.

Prosjekt B: Kommunikasjon og informasjon

UKM 08 vil igjen peke på kirken felles informasjonsutfordring. Mange unge opplever at det er vanskelig å få informasjon om det som finnes av tilbud der man bor. Samtidig opplever mange menigheter at det er ufordrende å få kontakt med aldersgruppen 18 til 30 år. Dette skal være et prosjekt som kan møte en generasjon som har vokst opp med den digitale hverdagen, og som bruker nettet for å innhente informasjon. UKM 08 ønsker at det nedsettes regionale arbeidsgrupper som ser på disse utfordringene. Ledelsen av dette prosjektet bør forankres på nasjonalt nivå, slik at alle erfaringer sammenfattes og vurderes for eventuelle tiltak nasjonalt, regionalt og lokalt. De regionale gruppene bes se på hvordan informasjonsarbeidet på regionalt og lokalt nivå i sitt bispedømme kan gjøres bedre. UKM 08 ønsker at gruppene samarbeider med organisasjoner og andre som har erfaringer med informasjonsarbeid. UKM 08 ber også om at dette prosjektet bidrar til å vise frem de gode nettsidene som finnes.

Prosjekt C: Vekst med Tro

For at kirken skal oppfattes som relevant for de unge, må den tilby muligheter og skape rom for at unge kan få påfyll og vekst med tro. Innspill fra UKM 08 og Ungdomsting vitner om at ungdom etterspør møteplasser hvor man kan få snakke om tro, liv og samfunnet vi lever i. Mange unge opplever at de ikke har ord for å forklare eller beskrive sin egen tro. Det er viktig at disse samlingene synliggjør hvordan det vi tror på griper inn i mange av livets spørsmål. I dette prosjektet ønsker UKM 08 å utfordre menigheter i noen prostier i mindre byer til å samle aldersgruppen for å be om innspill på aktuelle temaer. Innspillene sendes til Kirkerådet, slik at det kan utarbeides ressursmateriale på nasjonalt nivå. Kirkerådet bes finne aktuelle samarbeidspartnere for dette prosjektet.

Prosjekt D: Rekruttering av samiske unge til kirkelige stillinger

Det er få samiske unge som tar kirkelig utdanning, noe som kan være et resultat av manglende ungdomsarbeid. En del unge samer opplever ofte at det å være samisk ikke er forenlig med å være kristen. Unge trenger kirkelige ansatte som kan språket, kulturen og som kan fungere som gode rollemodeller. UKM 08 tror derfor at det er viktig å ha fokus på rekruttering. Rekrutteringsprosjektet bør forankres i Samisk kirkeråd, med en prosjektstilling. Dersom en lykkes med rekruttering, vil man lettere kunne få til et vedvarende arbeid for samiske unge. Rekrutteringen kan skje blant samiske unge som har gitt uttrykk for en kirkelig tilknytning og engasjement. Prosjektet kan reklameres for og synliggjøres på samiske festivaler som for eksempel Riddu riddu festivalen. Det er viktig at dette prosjektet ses i sammenheng med plan for samisk kirkeliv. Samisk kirkeråd hadde tidligere et fond hvor man kunne søke om støtte til kirkelig utdanning. UKM 08 ønsker at dette fondet på nytt gjøres tilgjengelig, ved at fondet sikres finansiering. Rekrutteringsprosjektet bør reklamere for fondet og gjøre det bedre kjent i det samiske miljøet.

Prosjekt E: Studenter

UKM 08 ønsker et prosjekt i byer eller tettsteder med mange studenter. Lokalmenigheter med studenthjem, eller stor andel av studentboliger/ hybler, utfordres til å prøve ut en halvårlig samling i forbindelse med semesterstart. Lokalmenighetene i samarbeid med studentpresten(e), der de finnes, bør invitere til samling i kirken eller på studenthjemmet. Samlingen kan fungere som en velkomst til lokalsamfunnet og menigheten hvor det gis informasjon om det som finnes av tilbud for aldersgruppen. Det er viktig at denne samlingen følges opp av tiltak fra lokalmenigheten, og at dette ikke bare må dreie seg om ledertrening. Prosjektet kan svare på utfordringene med å møte de som flytter til nye steder. Lokalmenigheten blir utfordret til å skape kontakt med alle som bor innenfor menighetsgrensen, selv om de ikke nødvendigvis har folkeregistrert adresse der. Vi håper at dette prosjektet kan gi gode overføringsverdier og ønsker derfor at det samles inn erfaringer fra dette nasjonalt. UKM 08 ber Kirkemøtet be Kirkerådet utfordre noen menigheter til å gjennomføre dette prosjektet.

Prosjekt F: Bygd og mindre tettsteder

Det finnes lite bakgrunnsinformasjon om unge på mindre steder. Derfor ønsker UKM 08 et prosjekt som har fokus på mindre steder. Dette kan fungere som et prostiprosjekt. UKM 08 utfordrer bispedømmene via Kirkemøtet til å arrangere helger for denne aldersgruppen. Helgene skal ha et sosialt aspekt, samt gi mulighet for påfyll og inspirasjon. Arrangementet skal ikke lokaliseres til større byer. På denne måten møter vi et ønske fra de som bor på mindre steder, om at de ikke alltid skal måtte dra inn til byen for å være med på samlinger i kristen regi. Det er ønskelig at det følger noen midler med fra sentralt hold til de som ønsker å prøve ut dette. Prosjektet vil forsøke å bidra til å hente inn erfaringer også med den gruppe unge mennesker som bor på små steder, og som ikke er studenter. Bispedømmene bes om å vurdere de mest hensiktsmessige samarbeidspartnere for dette. Ungdomsrådene kan fungere som en støttespiller til prosjektet, og Kirkerådet bes om å gi tydelig beskjed til bispedømmene om dette.

Enstemmig vedtatt

37 stemmeberettigede.

UKM 05/08 Trosopplæring i en ny tid

Innledning

En av utfordringene i Trosopplæringsreformen er at det nå skal skrives en ny plan for trosopplæring. Denne planen vil være et viktig resultat av forsøks- og utviklingsarbeidet som er gjort siden 2003, og de erfaringene som er gjort vil danne grunnlaget for innholdet i en ny plan. UKM ser at det er viktig at lokalmenighetens erfaringer videreføres på en god måte i planarbeidet. Planprosessen er todelt. Den første delen: ”Teologisk og pedagogisk grunnlag for kirkens trosopplæring” skal opp på Kirkemøtet i 2008, som en del av styringsgruppas sluttrapport fra forsøks- og utviklingsfasen. Det som da skal behandles er den prinsipielle og overordnede delen av planen. I 2009 skal hele planen behandles på Kirkemøtet – både grunnlagsdelen, samt den konkrete planen som bør inneholde: Rammeverk, arbeidsmåter og innhold/kjernestoff i kirkens trosopplæring. UKM er utfordret til å gi innspill til ”Plan for trosopplæring i en ny tid”, med spesielt fokus på aldersgruppen 13-18.

UKM velger å svare på utfordringene inn mot grunnlagsdelen og velger samtidig å utfordre Utvalg for ungdomsspørsmål til å ta opp sakens spørsmålsstilling: 2. ”Ny plan for trosopplæring – Trosopplæring for ungdom, fokus på breddetiltak”, på UKM 2009.

Utgangspunkt

UKM ønsker å legge til grunn at ungdom er kirken - kirkens nåtid og fremtid. Det er viktig å ta vare på hva ungdom har å si. Kirken må ikke undervurdere ungdom. Ungdom har kompetanse på eget liv, tro og miljø, og kan være med på å skape trosopplæringstiltak sammen med voksne.

Kirken må ikke undervurdere det den har å tilby. Kirken har et budskap som er livsviktig for ungdom! Dette betyr ikke at kirken må lage tilbud som er hippe og kule, og som har en tam formidling av troen, men det betyr at alle tilbud skal gi ungdom mulighet til å leve og vokse i den kristne tro. En systematisk trosopplæring vil være til hjelp med dette.

Verdier

UKM ønsker å fremheve noen verdier som blir viktig å videreføre i kirkens trosopplæring. Disse verdiene er som følger:

Involvering bør være en kjerneverdi i arbeidet med ungdom. Ikke ”du får lov til å være med”, men involvering som gir reelt eierskap og ansvar. Trosopplæringsreformens løfte har vært ”VI DELER”. Dette må komme til uttrykk i praksis, at voksne og unge sammen kan dele og lære av hverandre. For å få en reell involvering må det legges til rette for opplæring til å ta ansvar. Lederopplæring, veiledning og utfordring må henge sammen. Av erfaring ser vi at rekruttering skjer ved at ungdom blir bekreftet og utfordret.

UKM utfordrer kirken til å se potensialet og ressursene hos alle: ”For vi er Guds medarbeidere,...” (1.Kor.3,9). Ungdom er ofte engasjert og lidenskapelige. Det er viktig at de ikke får for mye ansvar og blir utslitt. Ungdom, som andre, trenger å erfare at det er greit å *bare være*. Det må også være lov å delta i kirkens tilbud uten å ha ansvar, hvis man ønsker dette. Denne tosidigheten må kirken romme.

Lokal kontekst må være utgangspunktet for alt arbeid som drives i menigheten. Ungdommer er eksperter på egen hverdag, eget miljø og eget liv. Dette er en ressurs for menigheten i å bygge et trosopplærings og ungdomsarbeid.

Trosopplæring og ungdomsarbeid – to sider av samme sak?

I vid forstand er trosopplæring veldig mye, og kan skje på mange ulike arenaer. Barn og unge lærer om tro blant annet i hjemmet, av medelever i friminuttet, av fotballtreneren, på TV og ute i naturen. Dette må kirken erkjenne og ta høyde for i sin trosopplæring. Barn og unge kommer ikke til kirken uten kunnskap om tro.

Det vi ønsker å fokusere på videre i dette dokumentet er kirkens trosopplæring. Den har utfordringer i forhold til at den skal være systematisert og legge til rette for at alle skal bli inkludert og involvert. Trosopplæringsreformens oppdrag er ”å utvikle en systematisk trosopplæring som fremmer kristen tro, gir kunnskap og kjennskap til den treenige Gud, og gir hjelp til livstolkning og livsmestring for alle døpte i alderen 0-18 år, uansett funksjonsnivå”.

UKM forstår trosopplæring for aldersgruppen 13-18 som

- formidling av den kristne kulturarv og tradisjoner.
- å legge til rette for deling, erfaringsutveksling og refleksjon rundt tro.
- å hjelpe ungdom til å ta stilling til tro.
- å få troserfaringer og trospraksiser (for eksempel: bønn, nattverd, gudstjeneste m.m).
- et sted å oppleve trosfellesskap.
- et arbeid som systematisk skal legge til rette for planmessighet og progresjon i forhold til alder, funksjonsnivå samt innhold og metode.
- et tilbud med alle som målgruppe.. utfordringen er å lage tilbud hvor det reelt sett er mulig at alle, i en aldersgruppe, kan delta.

Ungdomsarbeid er arbeid for, av og med ungdom i kirken. UKM ser derfor at all trosopplæring er barne- og ungdomsarbeid. Men ikke alt barne- og ungdomsarbeid er trosopplæring. Dette fordi det nødvendigvis ikke er systematisert, og at det ikke er rom for at alle kan være med, på grunn av at typen aktivitet ikke gir rom for bredden. Et godt ungdomsarbeid kan være med å berike trosopplæringen, og trosopplæringstiltakene kan berike ungdomsarbeidet.

Både ungdomsarbeid og trosopplæring? UKM sier: Ja takk, begge deler. UKM ser at i de menighetene hvor man kan holde disse to tankene i hodet samtidig, og lar de to berike hverandre, der skjer det ting.

Suksessfaktorer

Hva er suksess? Å lykkes med noe? Det er ulike måter å definere suksess, og det er viktig at man definerer lokalt hvordan man skal måle resultatene av arbeidet. Av erfaring ser UKM at det er noen sentrale faktorer som ofte er tilstede i vitale ungdomsarbeid og trosopplæringstiltak. Vi ønsker å trekke frem noen av disse her:

Ung involvering i alle ledd. UKM mener at det er viktig at ungdom er med i planprosessene i trosopplæringsarbeidet, og opplever at deres tilstedeværelse og deltagelse gjør en forskjell. Dette handler om planlegging, utføring og evaluering av arbeidet. Hvordan dette skal skje må man finne ut lokalt, ut i fra lokale forhold. Å bruke tid på planlegging gjelder både ungdomsarbeid og trosopplæring.

UKM utfordrer ansatte til å engasjere ungdom og andre i menigheten til å utvikle og drive menighetens arbeid sammen. Voksne bør være tilstede i ungdomsarbeidet som støttespillere, veiledere og mentorer.

UKM ser at i fokuset på involvering kan vi fort glemme at ungdom også trenger å bare være. Man må finne rom til å stresse ned i en hektisk hverdag, få åndelig påfyll og bli sett uten å måtte yte.

Man **må tørre å bruke tid** på å bygge opp ett arbeid. UKM utfordrer alle menigheter til å utvikle arbeid over tid, og ikke legge ned et dårlig besøkte tiltak etter ett år.

Det er viktig at man er **realistiske i forhold til lokal kontekst**. Det er store forskjeller i menighetene i forhold til tilgang på ressurser, for eksempel ansatte, bygninger, ungdommer og økonomi. Det er derfor viktig at man ikke sammenligner seg for mye med andre. De ulike kontekstene gjør at hva som er suksess vil variere. For eksempel er det enklere å oppnå stor prosentvis deltagelse der årskullene er små, mens det derimot er enklere å få tiltak med mange ungdommer der kullene er store. Samtidig ser vi at det er vanskeligere å rekruttere deltagere i de store menighetene, siden det ofte er flere tilbud i lokalmiljøet. Det er viktig at alle menigheter ser at man har medarbeidere som ennå ikke er blitt engasjert i kirken. UKM utfordrer alle menigheter til å kartlegge behov og ressurser og til å se til andre menigheter for inspirasjon.

Den norske kirke og organisasjoner bør samarbeide om ressursmateriell og arrangement. Mange organisasjoner har allerede et godt utviklet trosopplæringsopplegg. Lokalmenigheter vil derfor kunne tjene på samarbeid med ulike organisasjoner på et lokalt, regionalt og nasjonalt nivå.

UKM utfordrer menighetene til å være kreative på hvem som kan være lokale samarbeidspartnere og flinke til å bruke verktøy som allerede er utarbeidet. I tillegg til de kristne organisasjonene, kan lokale lag og foreninger samt næringslivet tilføre arbeidet mye.

UKM mener at kirken bør **videreutvikle og ta i bruk kommunikasjonsverktøy** som ungdom allerede bruker. Alle menigheter bør ha en levende hjemmeside. Link til alle menigheters hjemmesider bør finnes på kirken.no. Her må menighetene være kreative på å finne gode samarbeidspartnere. Eksempler på dette kan være medielinjer på videregående skoler, kommunens informasjonssider på nett og lokale ungdommer som kan utvikle nettsider.

UKM utfordrer bispedømmerådene og Kirkerådet til å samarbeide med ungdomsarbeid.no om å lage regionale nettforum og lignende. I tillegg vil UKM utfordre Kirkerådet til å videreutvikle trosopplærings ressursbank så den blir enklere å bruke.

UKM har på dette møtet behandlet sakene "En kirke for alle" og "Samisk ungdomsarbeid". Vi ser at dette er viktige saker å ta med inn i arbeidet med "Plan for trosopplæring i en ny tid".

UKM ønsker også at de økonomiske tilskudd til Nord-Norges Diakonistiftelse (NND) opprettholdes slik at arbeidet med troshandboka.no blir videreført etter 2008.

UKM 08 utfordrer

1. UKM ber om at alt i dette dokumentet bli tatt med inn i arbeidet med ”Plan for trosopplæring i en ny tid” som en viktig premissleverandør i dette arbeidet. Trosopplæringen var sak på UKM i 2004, og UKM registrerer med stolthet at vi har gitt viktige innspill til arbeidet med utviklingen av trosopplæringsreformen. Vi forventer at det tas hensyn til de saker i dokumentet som utfordrer det videre arbeidet med trosopplæringsreformen.

2. UKM ser at det er behov for en kjappere opptrapping av reformen enn politikerne vedtok i 2003. UKM utfordrer regjering og storting, at de i sitt arbeid med statsbudsjettet, lager en økonomisk opptrappingsplan for innføringen av trosopplæringsreformen på tre år istedenfor fem. Dette ser vi at er viktig for å holde motivasjonen oppe i alle landets menigheter.

Enstemmig vedtatt.

37 stemmeberettigede.

UKM 06/08 Samisk ungdomsarbeid og satsing videre

Utgangspunkt

Saken har to utgangspunkt. Det ene er at Ungdommens kirkemøte 2008 (UKM 08) har merket seg at Samisk kirkeråd (SKR) har hatt et prosjektbasert ungdomsarbeid i perioden 2000 – 2004. Hensikten har vært å rekruttere samisk ungdom til kirkelig utdanning og tjeneste. Ungdommer mellom 15 – 30 år har deltatt. Ungdomsarbeidet har hatt fokus på samisk identitet og kristen tro. Fra 2005 - 2007 var ungdomsarbeidet ivaretatt gjennom Samisk Kirkeråds Ungdomsutvalg, SKRu. Ungdomsutvalget var et rådgivende organ for Samisk kirkeråd. Hensikten med SKRu var å følge opp det positive ungdomsarbeidet som var påbegynt.

Erfaringene fra dette ungdomsarbeidet har vist at samisk ungdom er forankret i lokale kristendomstradisjoner. Ungdom har forskjellig bakgrunn, historie, språk, og kulturell og kristen identitet. For eksempel har ungdom fra lulesamisk område behov for å snakke om andre tema enn ungdom fra sørsamisk og nordsamisk område. Det viste seg også at samiskspråklig ungdom har behov for møteplasser, enten lokalt eller regionalt, hvor samisk språk brukes aktivt i kommunikasjonen.

UKM 08 mener at det er viktig å knytte samisk ungdomsarbeid til de satsingsfeltene som kirken forøvrig arbeider med. Videre må samisk ungdomsarbeid forankres i eksisterende kirkelige strukturer. Samisk ungdom er en del av ungdomsmiljøene generelt og vil delta både innenfor en samisk ramme, men også i en nordisk/internasjonal ramme.

UKM 08 mener at identitet, språk og kristent fellesskap blant ungdom er viktig, og dette gjelder også samisk ungdom. Derfor må dette arbeidet styrkes. Det kan gjøres ved at unges deltakelse i og medansvar for samisk kirkeliv videreutvikles og at det i større grad gis rom for unges kulturuttrykk i samisk kirkeliv.

UKM 08 beklager at SKRu ikke i dag er operativt. UKM 08 mener at et samisk ungdomsutvalg må være operativt og forankret i lokale og regionale kirkelige organ.

SKRu var et prosjekt finansiert for tre år (2005-2007) av eksterne prosjektmidler. Samisk kirkeråd er i gang med å evaluere arbeidet. Evalueringen viser at det er ønskelig å forankre samisk ungdomsarbeid i de kirkelige strukturene.

Det andre utgangspunktet for innspill fra UKM 08 er at det arbeides med plan for samisk kirkeliv som skal ivareta hele bredden av samisk kirkeliv. Planen skal behandles i Kirkemøtet 2010.

Kirkelige strukturer

Samiske språkområder følger breddegrader og ikke bispedømmenes grenser. De kirkelige strukturene må ikke være et hinder for å organisere samisk ungdomsarbeid på tvers av bispedømmenes og menighetenes grenser, og over landegrenser.

Erfaringene fra samisk ungdomsarbeid gjennom SKRu, viste at det i sørsamiske, lulesamiske og nordsamiske språkområder trengs ulike strategier for å nå samisk ungdom. Dette må konkretiseres på lokalt og regionalt nivå.

UKM 08 mener at de tre nordligste bispedømmerådene skal ta et særskilt ansvar ved å opprette egne stillinger for å koordinere samisk ungdomsarbeid. Det må også jobbes over landegrensene. Bispedømmene må gi menighetene utfordringer og muligheter til å utvikle et aktivt samisk ungdomsarbeid.

Strukturer spesielt for samisk kirkeliv i Den norske kirke (Dnk) må oppprioritere samisk ungdomsarbeid. Dette gjelder både strukturer som er etablert, og som er i ferd med å bli etablert. I første rekke omfatter dette Indre-Finnmark prosti i Nord-Hålogaland bispedømme, dernest gjelder det samisk menighet i sørsamisk område i Nidaros, som er under etablering. For å lykkes med dette mener UKM 08 det er viktig at man samarbeider med etablerte samiske miljøer.

Lokalt ungdomsarbeid

Samisk kirkeliv kommer først og fremst til uttrykk lokalt, og det er her samisk ungdomsarbeid må ha sitt primære utgangspunkt. Innenfor samisk kirkeliv finnes det variasjoner, og samisk kirkeliv i Den norske kirke lever i spenningen mellom minoritet og majoritet.

Kirken må nå bredden av samisk ungdom. Det innebærer at ungdom i lokalmiljøet skal oppleve at kirken er opptatt av de spørsmål som er relevante i deres hverdag. Det er viktig at ungdom får et tilbud bygget på deres interesser.

En naturlig følge av lokalt ungdomsarbeid må være å aktivt rekruttere ungdom til kirkelig tjeneste.

Regionalt og nasjonalt ungdomsarbeid

Samisk ungdomsarbeid regionalt og nasjonalt skal støtte etablert lokalt ungdomsarbeid.

Ungdom må utrustes til tjeneste i kirken. Derfor vil det være behov blant annet for å utvikle et ledertreningsopplegg for samisk ungdom. Det er naturlig at dette ansvaret plasseres på regionalt og nasjonalt nivå.

SKRu var et nasjonalt samisk ungdomsutvalg. UKM ønsker at det skal finnes et samisk ungdomsutvalg som en parallell til Utvalg for ungdomsspørsmål (Ufung) i Kirkerådet. Det er naturlig å knytte en samisk ungdomskonsulent til dette utvalget. Disse ungdomsutvalgene kan samordne arbeidet sitt der det er naturlig, og hvor de har overlappende saker. Det er viktig at det avsettes ressurser for å ivareta samisk ungdomsutvalg.

Gudstjenesteliv og flerkulturellhet

Samisk ungdom lever i en to- eller trekulturell og flerspråklig hverdag. Samisk kultur uttrykkes på ulike måter avhengig av geografisk tilhørighet.

Det er viktig at kulturuttrykk fra samisk ungdom synliggjøres. Synliggjøring av samiske kulturuttrykk er viktig ikke bare i en samisk sammenheng, men også for andre ungdom og grupper i Dnk. For på denne måten å gi rom for samiske kulturuttrykk i Dnk. Dette er særlig viktig for samisk ungdom som er i en permanent minoritetssituasjon i samfunnet. UKM 08 vil her særlig trekke fram joik og samisk salmesang som en berikelse i gudstjenestefeiring i hele Den norske kirke.

UKM 08 mener derfor at ungdomsgudstjenester med samiske kulturuttrykk og språk skal inngå i de forordnede gudstjenester i menighetene. Dette gjelder spesielt i de tre nordligste bispedømmene og Oslo bispedømme, men vi ser dette som en berikelse for menigheter i hele landet. Dette kan gjøres ved at både norsk og samisk kan prege en og samme gudstjeneste. Det vil gi en kontinuitet for samisk ungdomsarbeid som ivaretar mangfoldet og er mer tilgjengelig for alle.

Økonomi

UKM 08 mener at samisk ungdomsarbeid skal tilrettelegges på to måter. Det ene er at det etableres faste bevilgninger til samisk ungdomsarbeid innenfor den kirkelige budsjettammen, og ikke prosjektbaserte bevilgninger. Denne utfordringen må synliggjøres, blant annet ved at det tilføres ressurser til ungdomsarbeidet.

Det andre er at kirken nasjonalt og regionalt må tilrettelegge for samisk ungdomsarbeid over nasjonale grenser, slik at lokalt samisk ungdomsarbeid kan blomstre på tvers av landegrenser.

UKM 08 mener at stipendordninger for samisk ungdom kan styrke rekruttering til kirken.

Utfordringer fra UKM 08

UKM 08 ser det som helt nødvendig at innspillene fra UKM innarbeides i plan for samisk kirkeliv, og at arbeidet for samisk kirkeliv integrerer ungdomsperspektiver på en solid måte, spesielt med tanke på en mulig opprettelse av et samisk utvalg for ungdomsspørsmål.

UKM 08 ser at det er viktig å styrke det lokale ungdomsarbeidet. UKM 08 ønsker at samisk ungdomsarbeid skal være en kontinuerlig oppgave som forankres i de kirkelige strukturene på lik linje med ungdomsarbeid generelt. I en oppstartsperiode må dette prioriteres spesielt.

- UKM 08 utfordrer de tre nordligste bispedømmerådene til å opprette egne stillinger for å koordinere samisk ungdomsarbeid i regionene og på tvers av landegrensene. Dette vil i neste omgang være en berikelse for alle landets menigheter.
- UKM 08 utfordrer de tre nordligste bispedømmerådene og Oslo bispedømmeråd til å legge til rette for gudstjenester med samisk preg og språk i menighetene.
- UKM 08 vil at et samisk ungdomsråd skal etableres som et nasjonalt organ forankret i lokalt og regionalt samisk ungdomsarbeid.
- UKM 08 utfordrer Oslo bispedømmeråd til å finne hensiktsmessige løsninger for samisk ungdomsarbeid.
- UKM 08 ser det som en selvfølge å få være med i høringen for Plan for samisk kirkeliv i 2010.

Enstemmig vedtatt.

37 stemmeberettigede.

UKM Sak 07/08 Gudstenestereforma

Innleiing

Ungdommens kyrkjemøte 2008 er begeistra for at vi får vere ein del av ei kyrkje som gjennomfører ei reform som gudstenestereforma. Det er flott å sjå at denne reforma, ei av dei største reformene i Den norske kyrkja, har sitt utgangspunkt i Ungdommens kyrkjemøte. Mykje har skjedd sidan Ungdommens kyrkjemøte 2003 utfordra kyrkja med dokumentet "Kva slags gudsteneste vil vi ha?" UKM 03 bad om ei reform av høgmessa, men Kyrkjerådet vedtok at det heller var på tide med ei reform av heile gudstenestelivet i Den norske kyrkja. Det er gjennomført eit omfattande arbeid der ein har sett på alle delane av gudstenesta. Resultatet er ein heilt ny måte å tenkje gudsteneste på, der kvar kyrkjelyd har ansvar for å forme gudstenester slik dei ønskjer. I kyrkjelyden er det mykje kompetanse både blant kyrkjeleg tilsette og andre i kyrkjelyden. Det er denne lokale kompetansen som skal vere med på å utforme gudstenestene.

Tidlegare har gudstenestene vore like over heile landet, men med fridomen som ligg i gudstenestereforma, vil det bli eit mangfald av ulike gudstenester. Det er likevel naudsynt at ein kan kjenne seg att i dette mangfaldet. Gjenkjenninga ligg ikkje lenger i ord og formuleringar, men i eit felles handlingsmønster kalla ordo. Handlingsmønsteret består av at vi samlast (I), vi deler ordet (II), vi ber saman (III), vi feirar nattverd (IV) og blir sende ut (V). *Opphavleg:* UKM 08 stiller seg bak eit slikt fast handlingsmønster. UKM 08 meiner alle ledda skal vere med i gudstenesta, men at det kan vere rom for fleksibilitet lokalt når det gjeld dei tre midtarste ledda.

Prosessen med gudstenestereforma nærmar seg slutten, og no blir forslag til ny gudstenestebok, ny salmebok og nye tekstrekkjer sende ut på høyring. I samband med denne høyringa vil UKM 08 peike på nokre punkt i forslaget som vi meiner at kyrkjelydane bør vere særleg merksame på.

Lokal utforming

UKM 08 vil understreke at det er naudsynt at kyrkjelydane tek i bruk fleksibiliteten som den nye ordninga opnar for.

Når kvar kyrkjelyd skal utforme ei lokal grunnordning, er det avgjerande at ein får ei ramme som er open nok for variasjonar tilpassa kyrkjeåret og lokale behov. I nokre tilfelle kan det vere fruktbart å lage fleire slike ramme. Desse rammene må stå til kvarandre på ein slik måte at dei kan svare til dei ulike gudstenestebehova i kyrkjelyden. Det kan til dømes bli utforma ulike variantar med tanke på familiegudstenester, ungdomsgudstenester eller andre profilar som er aktuelle i den særskilde kyrkjelyd. Det er viktig å understreke at alle desse rammene for gudstenesta må vere opne og fleksible.

Gudstenesta er ein møtestad mellom Gud og menneske. Alle dei som ønskjer det, skal kunne delta i gudstenesta. Det er viktig og understrekar gudstenesta som eit fellesskap.

Det er viktig at den lokale kyrkjelyden er merksam på kva spesielle behov det kan vere naturleg å leggje til rette for lokalt. Slik lokal tilrettelegging føreset at det er ressursar nasjonalt som kan vere til hjelp i denne tilrettelegginga.

Ung involvering i prosess og praksis

Involvering er eit av dei viktigaste omgrepa i gudstenestereforma, noko UKM 08 set særleg stor pris på. Vi trur at involvering er ein avgjerande faktor for kjensla av å høyre til og å oppleve gudstenesta som relevant.

Unge har mykje å bidra med og er viktige premissleverandørar både for kyrkja og samfunnet. UKM 08 meiner difor det er viktig at dei lokale kyrkjelydane tek i bruk den ressursen unge menneske er. Det er òg viktig å veksle mellom kven ein spør.

Det er fleire måtar å involvere unge menneske på. Ein måte kan vere å gi dei oppgåver i gudstenesta. Unge kan til dømes vere medliturgar. Det er avgjerande at involvering og deltaking i gudstenesta blir meir enn å lese ein tekst.

Ein annan måte å involvere unge menneske på kan vere å ta dei med i prosessen med å lage gudsteneste. Det kan ein få til med å velje dei inn i sokneråd og gudstenesteutval. Ein kan òg involvere unge ved å utfordre konfirmantar og andre ungdomsgrupper eller lag til å kome med innspel til korleis dei ønskjer at ulike gudstenester skal vere. Eit slikt samarbeid kan vere avgjerande for å få ei relevant gudsteneste som flest mogeleg kjenner seg att i.

Musikk i gudstenesta

Musikk er ein viktig del av gudstenesta. UKM 08 er difor glad for at gudstenestereforma òg har jobba med musikken i gudstenesta. Det gjeld både ny salmebok og ny liturgisk musikk.

Kva musikk ein vel å bruke i gudstenesta, er viktig for korleis dei som er med i gudstenesta, opplever henne. Opninga for variasjon i den liturgiske musikken styrkjer opplevinga av gudstenesta og gjer liturgien meir variert.

Saman med ny og breiare samansatt salmebok blir musikkvalet ei stor utfordring når det gjeld bruken av instrument i gudstenesta. Det er difor grunnleggjande viktig at det blir lagt til rette for bruk av fleire ulike instrument i gudstenesta. I samband med dette er UKM 08 glad for at den nye salmeboka blir trykt med besifring. Arrangement som legg til rette for at band kan spele til salmane, er òg ein naturleg og viktig del i det vidare arbeidet med musikken i gudstenesta.

Den nye salmeboka har prøvd å få med ei større breidd av ulike songar. Det er bra. UKM 08 vil likevel understreke behovet for at ein framleis skal kunne nytte seg av andre songar og salmar enn dei som kjem til å stå i salmeboka. Det å kunne velje andre songar og salmar kan vere med på å gi gudstenesta viktige lokale preg.

UKM 08 er oppteken av at salmeboka må vere digitalt tilgjengeleg, slik at det blir størst mogeleg fleksibilitet i høve til bruken.

UKM 08 beklagar at så få samiske salmar er komne med i forslaget til ny salmebok. UKM 08 ber difor om at det blir jobba vidare med å få med fleire samiske salmar i salmeboka til bruk i gudstenester og kyrkjelege handlingar.

Fellesskap

I den nye ordninga skal alle gudstenestene i Den norske kyrkja ta til med ei Samling (I). UKM 08 meiner det er eit godt grep og vil understreke verdien av at kyrkjelyden kan få førebu seg til gudstenesta på ein god måte. Dette leddet er òg eit bidrag til å styrkje opplevinga av fellesskapet.

UKM 08 vil oppforde seg sjølv og andre unge til å delta oftare på gudstenesta, ikkje berre for sin eigen del, men òg for fellesskapet. Når unge tek del i gudstenestefeiringa, er det ei handling som styrker fellesskapet.

Preike og presterolle

Ungdomsundersøkinga ”Jeg tror jeg er lykkelig”¹ syner at det er spesielle utfordringar knytte til korleis unge menneske opplever preika. Ofte er det nettopp preika som verkar framandgjerande for unge menneske.

UKM 08 meiner difor det må arbeidast med spørsmålet om kva ei preike er, og om kva funksjon preika skal ha. Det er ei særleg utfordring for dei institusjonane som utdannar menneske til kyrkjelege stillingar.

UKM 08 vil peike på at gudstenestereforma òg stiller krav til ein ny måte å tenkje seg presterolla på. Det er avgjerande og viktig for at gudstenestereforma kan bli ein realitet og oppnå sitt fulle potensiale.

Til høyringa

- UKM 08 understrekar at det er naudsynt at kyrkjelydane tek i bruk fleksibiliteten som den nye ordninga opnar for.
- UKM 08 meiner det er viktig at dei lokale kyrkjelydane tek i bruk den ressursen unge menneske er, og involvere dei i heile prosessen med å lage gudstenester.
- UKM 08 framhevar at det er grunnleggjande viktig at det blir lagt til rette for å bruke fleire ulike instrument i gudstenesta. Det er òg viktig at ein skal kunne bruke andre songar og salmar enn dei som kjem til å stå i den nye salmeboka.

37 røysteføre.
Samrøystes vedteke.

¹ Holmqvist, Morten, *Jeg tror jeg er lykkelig*, Kloster forlag, Oslo 2007

UKM 08/08 En kirke for alle – uansett funksjonsnivå

Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det.

(1. mos 1,27a)

Et menneske er født, et underverk. Felles for alle, er at vi er forskjellige. Vi kommer til å møte ulike ting gjennom livet; gleder, smerter, oppturer og nedturer. Vi er skapt til å leve i fellesskap, og vi er alle skapt i Guds bilde. Vår verdi er dermed ikke knyttet til det vi gjør, men til det vi er.

Ungdommens kirkemøte (UKM) er glad for dette menneskesynet, det er en urokkelig del av vårt kristne livssyn. Samtidig ser UKM at det er en lang vei å gå før dette blir en selvskreven del av vår praksis som kirke. Omtrent 1 av 5 mennesker skapt i Guds bilde har en form for nedsatt funksjonsevne (synlig eller usynlig), og kan trenge ulike former for tilrettelegging for å være med i kirkefellesskapet. UKM ser at inkludering ikke kan gjøres identisk for alle, men at det må skje på en måte som ikke oppleves vanskelig og ekskluderende.

UKM har forholdt seg til definisjonen av funksjonshemming fra Funksjonshemmedes fellesorganisasjon, FFO, som sier at "Funksjonshemming er en konflikt mellom individets forutsetninger og miljøets og samfunnets krav til funksjon på områder som er vesentlige for etablering og opprettholdelse av menneskers selvstendighet og sosiale tilværelse".

Det er viktig å få med alle, og det er ikke fordi de har en funksjonsnedsettelse vi vil ha de med, men fordi de har en funksjon i fellesskapet."

(En deltaker på UKM 2008)

UKM ser at selv i Den norske kirke, som skal være en inkluderende folkekirke, er det forbausende lett å glemme tilrettelegging for mennesker med funksjonsnedsettelser. Det er óg lett å overse sterke sider hos de samme menneskene. UKM vil derfor vektlegge hvor viktig det er at vi først og fremst ser mennesket, ikke bare funksjonsnedsettelsen. Uansett funksjonsnivå er menneskers styrker og svakheter viktige bidrag inn i fellesskapene våre.

Det er mangfoldet av individer som utgjør vår kirke, mennesker som er i relasjoner til hverandre. Vår kirke er óg et fysisk rom med sine kirkebygg, eiendommer, steder vi har gudstjeneste og arrangementer. I tillegg har kirka en kraftig stemme, en røst, som kan rettes til individer, menigheter og til samfunnet generelt. Alle disse tre sidene ved kirka har spesielle utfordringer og muligheter når det gjelder å sørge for at Den norske kirke blir en kirke der alle kan delta.

Kirken som relasjon

"Dere er Kristi legeme, og hver enkelt er dere hans lemmer"

(1. kor 12,27)

Det fellesskapet vi alle er skapt til kan være både en gjensidig relasjon og et støttende fellesskap når det er behov for det. I hverdagen kan vi være hverandres hender, føtter, stemme, ører og øyne, slik det står i 1. Kor. 12 at vi er Kristi legeme sammen.

En forutsetning for dette er at vi ser hverandres behov og formidler våre egne. Vi må alle være aktivt med i hverdagen for å gjøre fellesskapet vårt inkluderende. Mennesker med

funksjonsnedsettelse må ofte kjempe for å delta i kirkefellesskapet på en likestilt måte. UKM ser det derfor som viktig at vi i mye større grad er oppmerksomme på hverandres behov, og handler ut i fra disse. Slik vil kirken ikke oppleves som en institusjon en må kjempe mot, men et fellesskap som er bevisst sine medmennesker. UKM ser også at det kan være viktig å ha egne samlinger for mennesker med ulike funksjonsnedsettelser, men ikke som et alternativ til inkludering i lokalmenigheten.

UKM ser at det er et behov for økt kunnskap om funksjonsnedsettelse lokalt i kirka. Når vi er usikre på hva vi bør gjøre, er det lett at fordommer og ignoranse styrer. Kunnskaper om funksjonsnedsettelse kan en få i dialog med mennesker som opplever disse utfordringene i hverdagen, gjennom integreringskonsulenter som 6 av 11 bispedømmer nå har, og gjennom Rådgiver for funksjonshemmede i Den norske kirke. I tillegg er det viktig at lokalmenigheten er kjent med, og har informasjon tilgjengelig på kirkekontorene om de ulike brukerorganisasjonene, som for eksempel KABB (Kristent arbeid blant blinde og svaksynte) og FFO (Funksjonshemmedes fellesorganisasjon).

Det å ha en funksjonsnedsettelse kan være tidkrevende. Dette utfordrer hvordan vi planlegger og tenker rundt tid, både når vi feirer gudstjenester og i andre sammenhenger. UKM understreker at det kan være en positiv utfordring til å sette ned tempoet.

UKM 08 mener at kirken har et stort ubrukt potensial til å feire gudstjenester der alle våre sanser utfordres. Gudstjenestereformen blir her spesielt utfordret til å ta dette opp i seg. Alt ved gudstjenester og kirkelige samlinger kan ikke favne og nå alle, men det er mulig å variere slik at alle kan føle seg nådd av noe. Her kan en òg variere hvem sine premisser gudstjenesten lages og feires på.

UKM 08 mener det er en god ide for hver menighet å invitere til minst en gudstjeneste årlig der man legger spesiell vekt på mangfoldet i vårt fellesskap. Her kan den lokale menighet invitere mennesker med forskjellige funksjonsnedsettelse sammen med alle andre i lokalsamfunnet, for å tydeliggjøre at kirka vil legge til rette for alles deltakelse i det gudstjenestefeirende fellesskapet.

I våre fellesskap er bønn en viktig del. UKM vil understreke hvor viktig det er å spørre før en ber om helbredelse for mennesker med funksjonsnedsettelse. Det må være enighet mellom den som blir bedt for og den som ber om hva det skal bes for. Noen ganger ønsker man å bli bedt for om helbredelse, andre ganger er det helt andre ting man vil det skal bli bedt for.

Kirken som rom

”Det er upraktisk å ha nedsatt funksjonsevne, det er det.”

(Deltager på UKM 2008)

Kirkebygg, gamle og nye, må tilrettelegges så godt det lar seg gjøre slik at de ikke utgjør et hinder for at mennesker med nedsatt funksjonsevne kan komme til kirka og være synlige aktører i kirkefellesskapet. Spesielt viktig er det å kunne delta i menighetsfellesskapet uten å føle seg som en byrde.

UKM er kjent med diskriminerings- og tilgjengelighetsloven som ble vedtatt 10. juni 2008. UKM ser det som viktig at innholdet i denne loven blir gjort kjent og følges. Loven sier at fra 01.01.09 må alle nye bygg og påbygginger være universelt utformet. Med det menes at

”produkter, tjenester (IKT), byggverk og uteområder som er i alminnelig bruk skal utformes slik at alle mennesker skal kunne bruke dem på en likestilt måte så langt som det er mulig, uten spesielle tilpasninger eller hjelpemidler.”

UKM merker seg at det for oppsatte bygg ikke er satt noen tidsfrist i forhold til universell utforming. Det er viktig at kirken, ut fra sitt menneskesyn, er en pådriver for at dette skal skje så raskt som mulig. UKM ser at det krever økonomiske prioriteringer for å få gjennomført universell utforming og individuell tilrettelegging. Dette må prioriteres lokalt, regionalt og sentralt i vår folkekirke. UKM vil òg påpeke at mye kan gjøres med enkle midler.

UKM ser på nattverdfellesskapet som spesielt viktig. Alle må ha mulighet til å delta i nattverden på en måte som ikke virker ekskluderende. Hvordan dette løses lokalt må være opp til menighetene å finne ut av. Dersom ikke alle kan komme seg til alteret, bør nattverden feires der alle kommer seg fram.

Kirken som røst

Kirken har et spesielt ansvar for å snakke inn i vår tid for det skjøre og sårbare ved våre menneskeliv. UKM mener kirken må bruke sin stemme til å løfte frem mennesker med funksjonsnedsettelse og de utfordringer de opplever i hverdagen.

UKM er også en viktig del av kirkens røst, og vil bruke den først til å minne om at selv om mye tilretteleggingsarbeid krever tid, så er det noe som kan gjøres allerede nå: Bli bevisst medmenneskers behov, og se hva vi selv kan gjøre for hverandre.

Videre utfordrer UKM 08:

Kirkerådet til å:

- Sørge for at alle arrangement i regi av Den norske kirke lokalt, regionalt og sentralt, blir tilrettelagt på en slik måte at mennesker med funksjonsnedsettelse enklest mulig kan delta.
 - o Herunder sendes en spesiell utfordring til at UKM 2009 blir gjort til et godt eksempel. UKM utfordrer deltakere med funksjonsnedsettelse på UKM 2008 til å evaluere UKM i forhold til tilgjengelighet, med tanke på gjøre UKM 2009 bedre og universelt tilrettelagt. Utvalg for ungdomsspørsmål vil være kontaktpunktet for dette i samarbeid med rådgiver for funksjonshemmede i Kirkerådet
- Prioritere universell tilrettelegging i sine innspill til Statsbudsjettet.
- Samarbeide med bispedømmene om å få opprettet en integreringskonsulent i de resterende fem bispedømmene.
- til å utarbeide PR materiale til bruk for å øke kirkemedlemmers bevissthet på utfordringer mennesker med funksjonsnedsettelse kan møte, og gode tips til hvordan å handle. Dette bør skje i samarbeid med Nasjonal gruppe for funksjonshemmede og integreringskonsulentene.
- Synliggjøre den kompetansen som allerede eksisterer sentralt i kirken
- Støtte opp om videreføringen av trosopplæringsprosjektet www.troshandboka.no, en ressursportal for barn og unge med behov for spesiell tilrettelegging.
- Sørge for at tilrettelegging for mennesker med nedsatt funksjonsevne er med i alle kirkens reformprosesser og prosjekter, spesielt trosopplæringsprosjektet og gudstjenestereformen.

- Følge opp Kirkemøtet 2006 sitt vedtak om at 5 % av nytilsatte i Den norske kirke skal være mennesker med nedsatt funksjonsevne.
- Videre oppfordre til rekruttering til kirkelige stillinger blant mennesker med nedsatt funksjonsevne.

Mellomkirkelig råd til å:

- Ta opp temaet mennesker med nedsatt funksjonsevne i sine interreligiøse- og økumeniske dialoger.

Bispedømmenivå og menigheter til å:

- Sørge for at alle menigheter har en kontakt på kirkekontoret eller i menighetsrådet som skal være bevisst på hvordan det i sin menighet kan bli tilrettelagt for mennesker med funksjonsnedsettelse.
- Feire gudstjenester der lokalmenighetens menneskelige mangfold står som hovedtema.
- Gjøre kjent den ressursen som allerede finnes i bispedømmene for å bistå alle menigheter til å øke bevisstheten og kompetansen om universell utforming og individuell tilrettelegging.
- Gjøre kjent informasjon om samlinger for mennesker med forskjellige funksjonsnedsettelse, og ta initiativet til å danne slike etter behov.
- Gå foran når det gjelder å gjøre mennesker med funksjonsnedsettelse synlige i sine sammenhenger.

Ungdomsråd og Ungdomsting til å:

- Ha en kirke for alle uansett funksjonsnivå som en (orienteringssak)sak på Ungdomsting og/eller i Ungdomsrådet.

Kristne utdanningsinstitusjoner til å:

- Styrke bevissthet og kompetanse om universell utforming og individuell tilrettelegging i utdanningsplanene, med spesiell vekt til de som skal utdannes til kirkelig tjeneste.
- Sørge for at utdanningsløp ved kristne utdanningsinstitusjoner i større grad tar hensyn og legger til rette for mennesker med funksjonsnedsettelse.

UKM sender og en utfordring til Den norske kirkes (Dnk) samarbeidsorganisasjoner:

- Mange av Dnks samarbeidsorganisasjoner har allerede godt arbeid for tilrettelegging for mennesker med funksjonsnedsettelse. UKM setter pris på dette.
- UKM vil videre oppfordre organisasjonene til å ta med seg innspillene fra UKM 08 om en kirke for alle, og fortsette å prioritere tilrettelegging i fellesskapene i sine egne arbeid, og i samarbeid med Den norske kirke

Enstemmig vedtatt.

37 stemmeberettigede.

UKM 09/08 Våre kristne sysken i Midtausten

De er alle Guds born ved trua på Kristus Jesus. For alle de som er døypte til Kristus, har kledd dykk i Kristus. Her er ikkje jøde eller grekar, her er ikkje slave eller fri, her er ikkje mann og kvinne. De er alle ein i Kristus Jesus.

(Gal. 3,26–28)

Ungdommens kyrkjemøte (UKM) er uroa over situasjonen for dei kristne som lever i Midtausten, og dei vanskane dei slit med. I Israel/Palestina, Egypt, Jordan, Libanon, Syria og Irak har det budd kristne heilt sidan aposteltida. I dag flyttar mange kristne bort frå regionen, og mange unge ser ikkje noka framtid i Midtausten. Det heng langt på veg saman med den politiske situasjonen i dei ulike landa. Dei kristne i Midtausten ser at Vesten har meir å tilby når det gjeld utdanning, jobb og fridom til å praktisere og leve ut trua si. UKM synest det er trist at dei kristne opplever situasjonen så vanskeleg at dei vel å flytte frå Midtausten. Dei kristne er ein viktig del av det religiøse mangfaldet og kulturen i regionen. Midtausten er fødestaden for kristendomen og alle kristne kyrkjer.

Fellesskap i tru og utfordringar for dei kristne

Kristne i Noreg og kristne i Midtausten deler den same trua og høyrer til den same verdsvide kyrkja. Vi har òg nokre av dei same utfordringane når det gjeld å vitne om trua vår i den konteksten vi lever i. Som kristne i Noreg møter vi i aukande grad eit samfunn som er sekularisert, og der trua har fått ein mindre plass i samfunnet. I Midtausten lever dei kristne som minoritetar i land med muslimske og jødiske majoritetar. Samstundes ser vi at det er andre utfordringar for dei kristne i Midtausten, der til dømes det å misjonere for trua og konvertere frå islam til kristendomen kan medføre store problem.

UKM ser at kampen for demokrati, menneskerettar og fridom er vanskeleg mange stader i Midtausten. Desse verdiane må formast og utviklast av folka som lever i regionen, og ikkje bli tvinga på dei utanfrå som vestlege verdiar. Kampen mot terror, særleg krigen i Irak og Afghanistan, byggjer ikkje berre opp agitasjon og hat mot Vesten i Midtausten, men gjer òg at dei kristne i Midtausten lir. Dei kristne blir i aukande grad assosierte med ”det kristne Vesten” og den politikken som vestlege makter fører i regionen.

Fred i Det heilage landet

UKM ser at mange i Den norske kyrkja har hatt og framleis har sterke band til Israel og det jødiske folket. UKM ber om at denne omsorga og medkjensla òg må omfatte det palestinske folket. I år markerer jødane at det er 60 år sidan staten Israel vart oppretta. Samstundes markerer palestinarane at det er 60 år sidan Al-nakba, fordrivinga av palestinske menneske frå hus og heimar i samband med grunnlegginga av staten Israel. Desse markeringane kallar på nytenking og nytt engasjement frå alle som vil dei ulike partane vel. UKM ser at det er viktig å vere merksam på skilnaden mellom Israel slik det er omtala i Bibelen, og staten i Israel i dag. Som kyrkje kan vi ikkje bruke lovnader til Israelfolket i Det gamle testamentet for å grunnge og forsvare okkupasjon og undertrykking av det palestinske folket i strid med internasjonal lov og rett.

UKM ønskjer å støtte alle menneske som arbeider for fred og rettferd i Det heilage landet. UKM vil særleg leggje vekt på at religionsdialog kan vere ein reiskap for fred. Vi vil trekkje fram det arbeidet som Mellomkyrkjeleg råd for Den norske kyrkja har gjort for å få i gang ein dialog mellom jødiske, muslimske og kristne leiarar i Israel/Palestina gjennom det interreligiøse rådet i Det heilage landet.

Kunnskap om og kontakt med dei kristne i Midtausten

Vi veit ikkje nok om kva menneska i Midtausten treng, og kva vi kan gjere for folk generelt og for dei kristne spesielt. Vi ser at vi treng meir kunnskap om tilhøva der og situasjonen for dei som bur der. Når ein får slik kunnskap, inneber det ansvar, men òg høve til å gjere noko. UKM ser at ei rekkje norske kristne organisasjonar har eit arbeid i og for dei kristne i Midtausten. UKM ønskjer at kristne i Noreg vidareutviklar kontakten med dei kristne i regionen. UKM oppfordrar difor bispedøme, kyrkjelydar og organisasjonar i Noreg til

- å lage venskapsavtaler med kyrkjer i Midtausten.
- å utvikle besøks- og utvekslingsavtaler mellom kristen ungdom i Noreg og Midtausten og å dele erfaringar og kunnskap.
- å få kontakt med kristne med bakgrunn frå Midtausten som no bur i Noreg, inkludere dei i fellesskapet vårt og bruke deira kontaktar og ressursar inn i gudstenester og arrangement.
- å gi offer og gåver til kyrkjelydar og kristne organisasjonar i Midtausten.
- å be for dei kristne i Midtausten.
- å markere og delta i den årlege solidaritetsveka for Israel og Palestina i regi av Kyrkjeverdrådet.

UKM 08 ber Utval for ungdomsspørsmål vurdere korleis ein kan arbeide vidare med denne saka fram til neste UKM med tanke på å få meir kunnskap om situasjonen for dei kristne i Midtausten.

37 røysteføre.

Samrøystes vedteke.

Delegater ved Ungdommens kirkemøte 2008

Oslo bispedømme

Jonathan Lakmal Grell
Stine Haneberg Johansen

Borg bispedømme

Lasse Torvaldsen
Eline-Victoria Aas-Thorkildsen

Hamar bispedømme

Kristoffer Schmidt
Derek Stothers

Tunsberg bispedømme

Arnstein Bleiktvedt
Helene Bjerkestrand (bispedømmerådet)

Agder og Telemark bispedømme

Andreas Ommundsen
Ingrid Breilid Svendsen

Stavanger bispedømme

Vidar Nes Mygland
Larisa Margrethe Ross

Bjergvin bispedømme

Elisabeth Martine Kormeseth
Kjetil Kringlebotten

Møre bispedømme

Målfrid Isene
Elisabeth Næsgård

Nidaros bispedømme

Vegard Ofstad

Sør-Hålogaland bispedømme

Kristin Bremnes
Sindre Punsvik
Katrine Lind Solstad (bispedømmerådet)

Nord-Hålogaland bispedømme

Hans-Øivind Granerud
Julian Ravn Lysvik
Lill-Terese Varsi (samisk delegat)

Samisk kirkeråd

Ingen delegat

Acta – Barn og unge i Normisjon

Selma Kristin Mørreaune

Kristent Arbeid Blant Blinde og svaksynte

Ranveig Bredesen

NMS-U

Anne-Marte Leinebø

Norges KFUK-KFUM-speidere

Leif Christian Andersen

Norges kristelige Studentforbund:

Solvor Hagen Eliassen

Sjømannskirken

Gunn Kristin Aarsteinsen

Ung kirkesang

Ragnhild Leivsdotter Rossehaug

Utval for ungdomsspørsmål:

Astrid Sandsmark
Gunnhild Nordgaard Hermstad
Jenny Skumsnes Moe
Jovna Zahkarias Dunfjell
Margit Lovise Holte
Petter Normann Dille
Andreas Gotliebsen

Sekretærer/stab:

Toril Edøy, Kirkerådet
An-Magritt Granli, Kirkerådet
Espen Andreas Hasle, Kirkerådet
Rávdná Turi Henriksen, generalsekretær Samisk kirkeråd
Christfried Kaul, rådgiver ungdom og undervisning Møre bispedømme
Tonje Kristoffersen, rådgiver ungdom Oslo bispedømme
Randi Langkaas, Kirkerådet
Gard Lindseth, Kirkerådet
Tåran Midsund, rådgiver ungdom Hamar bispedømme
Anders Møller-Stray, rådgiver ungdom Borg bispedømme
Marit Omland, Kirkerådet
Anne Synnøve Ropstad, misjons- og ungdomskonsulent Bjørgvin bispedømme
Odd Erik Stendahl, rådgiver ungdom Nidaros bispedømme
Jorunn Kraft Vistnes, rådgiver ungdom Stavanger bispedømme

Gjester:

Helga Haugland Byfuglien, biskop Borg bispedømme
Lillian Mortveit Dittmann, prosjektleder gudstjenestereformen, Kirkerådet
Guro Hellgren, Kirkerådet
Halvard Ingebrigtsen, statssekretær Kultur og kirkedepartementet
Jens-Petter Johnsen, direktør Kirkerådet
Jan Christian Nielsen, gateprest for ungdom i Oslo
Bård Eirik Hallesby Norheim, stipendiat Menighetsfakultetet
Synnøve Hinnaland Stendal, Kirkerådet
Ine Marie Eriksen Søreide, leder Stortingets kirke, utdannings og forskningskomité